

באיזו מיתה?

מר כדאית ליה, ומר כדאית ליה לפי רבנן הוא חייב סקילה משום נביא המדיח. ולפי רבי שמעון הוא חייב חנק כדין נביא המדיח לשיטתו.

רבא סבר לה כרב המנונא ומתרין לה כרב המנונא —

המתנבא לעקור דבר מן התורה היינו שעוקר את כל הגוף בין בעבודת כוכבים ובין בשאר מצות, חייב מיתה.

מר כדאית ליה ומר כדאית ליה לפי רבנן הוא חייב סקילה משום נביא שהדיח, ולפי רבי שמעון הוא חייב חנק כדין נביא שהדיח לשיטתו.

לקיים מקצת ולבטל מקצת בשאר מצות, רבי שמעון פוטר לגמרי והוא הדין לרבנן "ללכת בה" משמע שהוא עוקר את כל המצוה. (147)

ובעבודת כוכבים אפילו אומר לו היום עיבדה ולמחר בטלדה חייב מיתה.

מר כדאית ליה ומר כדאית ליה לפי רבנן

הוא חייב סקילה, ולפי רבי שמעון הוא חייב חנק.

אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן: בכל דבר שבתורה אם יאמר לך נביא המוחזק לנביא אמת: עבור על דברי תורה מפני שהוא צורך השעה, כגון אליהו הנביא בהר הכרמל שאמר לעבור על איסור שחוטי חוץ שמע לך!

חוץ מעבודת כוכבים שאפילו הוא מעמיד לך חמה באמצע הרקיע ואומר לך: עבוד עבודה זרה אל תשמע לך!

תניא: רבי יוסי הגלילי אומר: הגיע תורה לסוף דעתה של עבודת כוכבים שיש לה כח לשנות את הטבע לפיכך נתנה תורה ממשלה בה כלומר שאפילו אם תראה שהנביא שאומר לעבוד עבודה זרה מושל ועושה כרצונו, כגון שהוא מעמיד לך חמה באמצע הרקיע כמו שנאמר [שם יג ב] "ונתן אליך אות או מופת" אל תשמע לך!

תניא: אמר רבי עקיבא: חס ושלום שהקדוש ברוך הוא מעמיד חמה לעוברי רצונו שלא יתכן שנביא שקר יוכל להעמיד חמה באמצע רקיע אלא מה שנאמר "ונתן אליך אות או מופת", היינו כגון חנניה בן עזר,

כדי להשיענו רבותא שאפילו מחנק של רבי שמעון הוא פטור, וכל שכן מסקילה שרבנן מחייבים בעוקר הכל.

וכתב מהרש"א שלכן לא ביאר רש"י גם לעיל אצל רב חסדא כן [ראה הערה קודמת]. משום שלפי רב חסדא אין רבותא יותר לרבי שמעון מלרבנן, שהרי בשאר מצוות לכולי עלמא יש רק חנק ולא סקילה לפי רב חסדא.

במיתת חנק לדברי הכל. שהרי לפי רבי שמעון יש רק מיתת חנק בכל האופנים של נביא שהדיח. ואם היה כתוב בסיפא סתם פטור, הייתי אומר שהחייב של הרישא תלוי במחלוקת רבנן ורבי שמעון, ומר כדאית ליה ומר כדאית ליה. רש"י.

147. כאן כתב רש"י שלכן נקט לפי רבי שמעון